Doğan Kardeş

Sayı: 61 | 25 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

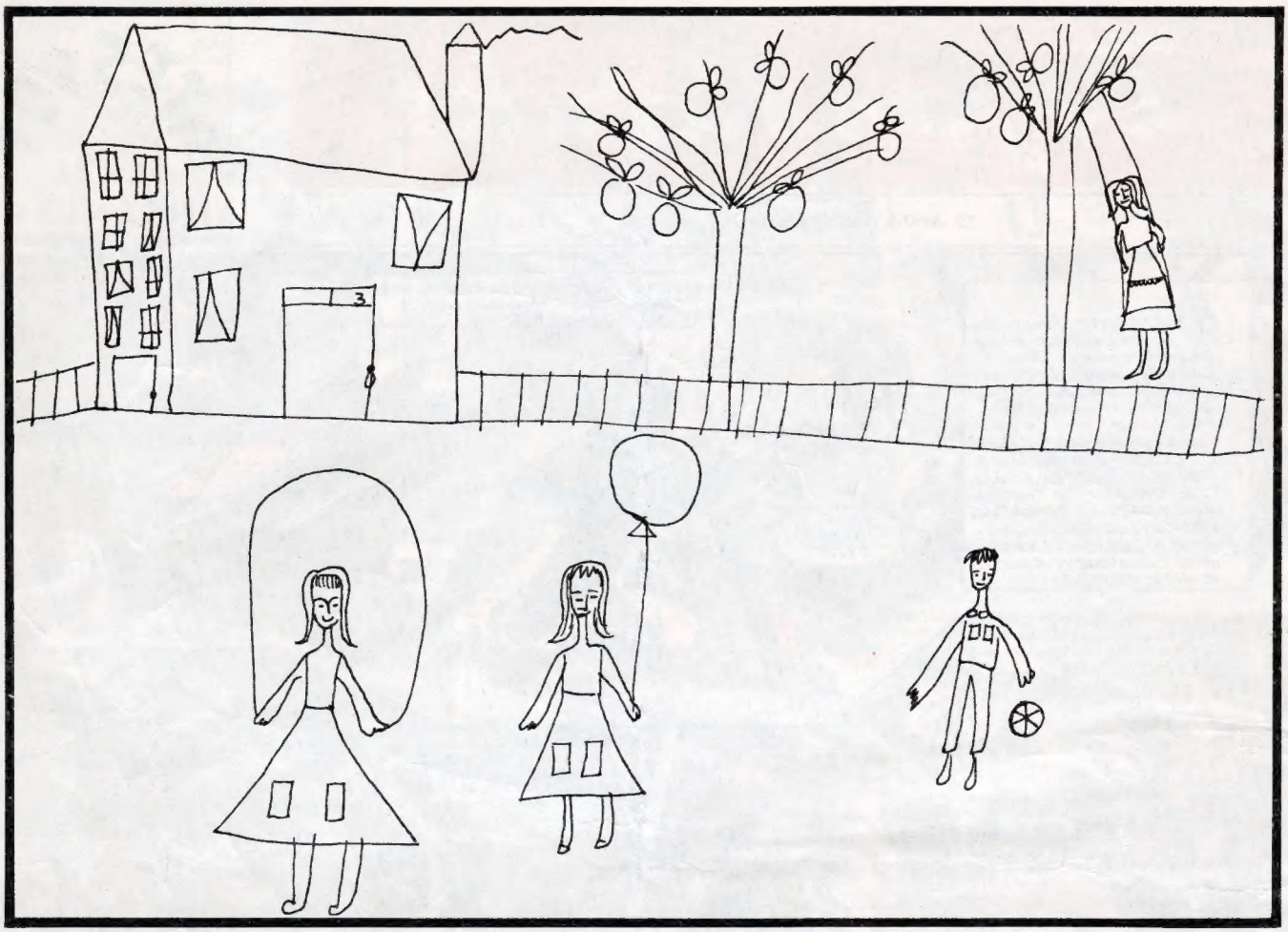

Yuva

YUVA

YUVA.

Size de bir yuva!..

Yapı ve Kredi Bankasının ikramiyeli aile cüzdanı
yuva sahibi olmakta önemli bir adımdır

(MORAN — 2745) — 66

744 M

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
25 Aralık 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 3
Sayı: 623-61
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul** ✶ **Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel. : **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

EMEL ALTINEL RESİM SERGİSİ

Kardeşlerimizden Şişli 19 Mayıs İlkokulu 3/E öğrencisi Emel Altınel, Şehir Galerisi'nde resimlerini sergiledi. Ayın ilk günü yapılan açılış, özellikle okul arkadaşlarının büyük ilgisini gördü. Fotoğrafımız Emel Altınel kardeşin beğenilen çalışmalarından biri olan «Papatya Tarlasında» adlı eserini gösteriyor.

DOĞUM GÜNÜ PASTASINI SİNCAPLARLA PAYLAŞTI — Beş yaşındaki Patsy Henderson Londra'daki evlerinin yakınında bulunan parktaki sincaplarla çok dosttur. Parka her gittiğinde onlara yiyecek birşeyler götürür. Geçenlerde, beşinci yaş gününde doğum günü pastasını kaptığı gibi koşa koşa parka gitti ve bunu dostları olan sincaplara ikram etti. Fotoğraf Patsy'nin bu ikramını tespit etmektedir.

BÜYÜK ŞİİR YARIŞMAMIZIN ŞAMPİYONU

AYCIL SABUNCU

Aycıl, kızkardeşi ve kedisi...

Sevgili kardeşler; bildiğiniz gibi, Doğan Kardeş'in bu yıl açmış olduğu BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI şampiyonluğunu Aycıl Sabuncu kardeşimiz kazanmıştı. Kendisini yakından tanımak istersiniz herhalde. Gelin öyleyse hep beraber Aycıl'ların Ankara-Kavaklıdere'de, Esat Caddesi'ndeki evlerine gidelim...

— «Merhaba Aycıl! Evvelâ seni bütün kardeşlerimiz adına yürekten bir kere daha kutlarım. Şu anda bütün Doğan Kardeş okuyucuları seni daha yakından tanımanın sabırsızlığı içindedir. Bize bir parça kendinden bahseder misin? Ne zaman, nerede doğdun, kimin kızısın?»

— «1957 yılı 16 şubatında, İskenderun'da dünyaya geldim. Sabahattin Sabuncu'nun kızıyım. Annem ve kızkardeşimle birlikte dört kişilik bir aileyiz. Bir de kedimiz var...»

— «Hangi okulda okuyorsun? Kaçıncı sınıftasın? Bize bir parça okulunu, arkadaşlarını anlatır mısın?

— «İlkokulu bitirinceye kadar İskenderun'da okudum. Hatay Atatürk Koleji'nin ilk kısmını bitirince Ankara'ya taşındık. Şimdi Türk Eğitim Derneği Ankara Koleji'nin Hazırlık B sınıfında okuyorum. Bu yıl derslerimiz çoğunlukla İngilizce.»

— «Şiir yazmaya nasıl heveslendin? İlk şiirin hangisiydi, onu nasıl yazdın?»

— «Daha dört yaşımdayken babam bana ses benzerliği denen şeyi öğretti. Meselâ 'mazı' kelimesine kafiye bul, derdi. Ben de başlardım saymaya: 'Tazı, yazı, razı...' gibi. Bir gün annemle babam, kardeşimi de alarak sokağa çıkmışlardı. Ben evde yalnızdım, ders çalışıyordum. İkinci sınıftaydım. Birden şiir yazmak geldi aklıma. Annem, babam ve kardeşim için birer şiir yazdım. Evimizin merdiven basamaklarına bu üç şiiri bıraktım. 'Kuşla Cırcır' bu üç şiirden biri. Ondan sonra ardarda geldi şiirler...»

— «Doğan Kardeş'in 1967 Büyük Şiir yarışması birincisi olunca neler hissettin? Daha önceden birinci olacağını umuyor muydun?»

— «Yarışma birincisi olunca çok sevindim tabiî. Fakat galiba annem, babam ve arkadaşlarım benden daha çok sevindiler. Birincilik değilse bile iyi bir derece bekliyordum. Haberi arkadaşlarım getirdiler.»

— «Şiirlerini nasıl yazıyorsun? Kalemi eline alır almaz

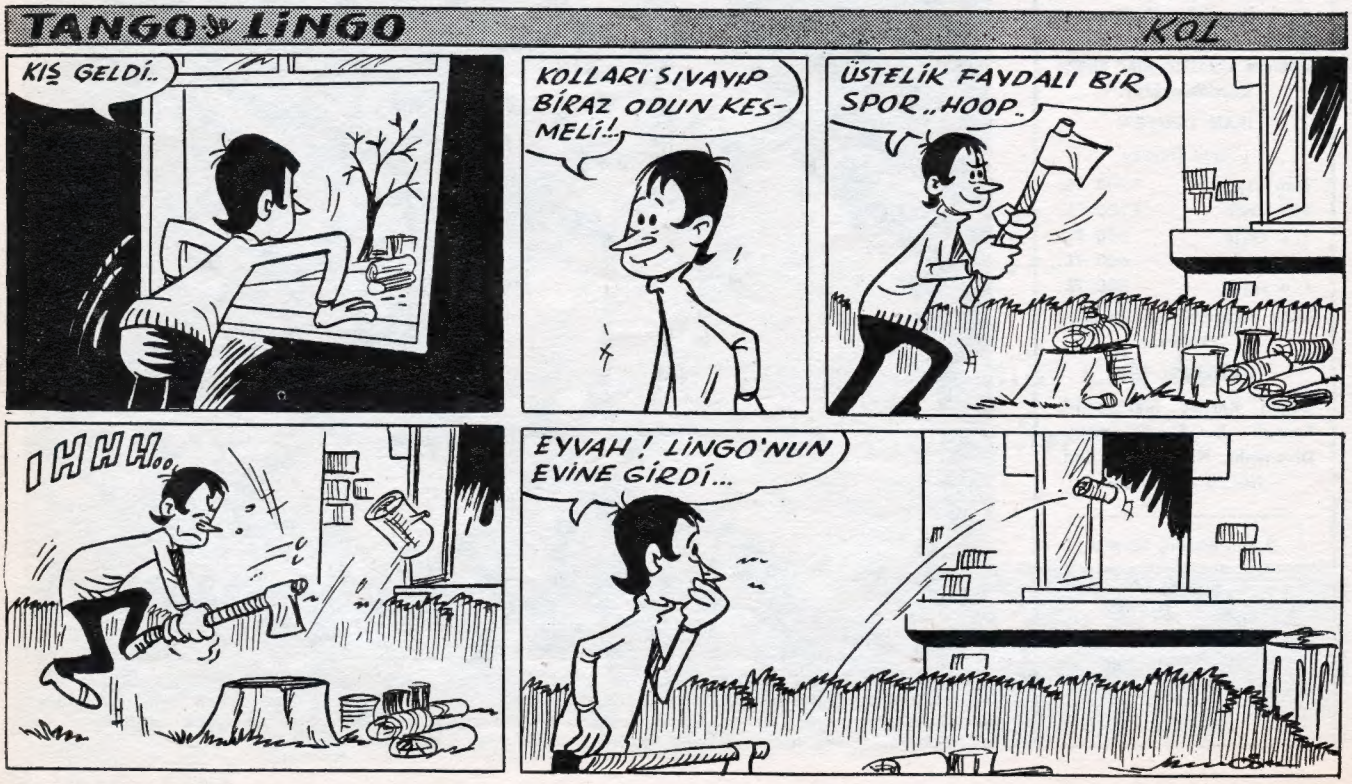

Doğan Kardeş Büyük Şiir Yarışması'nın şampiyonu ve sınıfının birincisi Aycıl, masasının başında... Ders mi çalışıyor, yoksa şiir mi yazıyor dersiniz?... →

mı, yoksa daha önce kafanda tasarlıyor musun?»

— «Ben şiirlerimi pek kolay yazarım. Daha önce aklıma bazı kelimeler gelir tabiî, fakat kalemi elime alır almaz şiir kolaycacık çıkar ortaya. Yazdığım şiirler üzerinde hiç düzeltme yapmam. Nasıl yazdıysam öyle kalır bu şiirler.»

— «Şiir ne demektir sence?»

— «Bence şiir, bazı düşüncelerin, bazı duyguların kulağa hoş gelecek şekilde belirtilmesidir. Ancak, bunun da bir ilham şeklinde insanın içinden gelmesi gerekir. Tabiî bunu anlatırken güçlük çekiyorum. Ben şiiri şiir yazmış olmak için yazmıyorum. İçimden şiir yazmak geldiği için yazıyorum.»

— «En sevdiğin şiirin hangisi?

— «Bütün şiirlerimi severim. Fakat aralarından seç, derseniz ayırırım: 'Dedem', 'İskeledeki Kayık' ve 'Sonbahar'. Bu üçünü öbürlerinden biraz daha fazla seviyorum.

— «Şiir yarışmasına katılan kardeşler arasından şiirlerini beğendiklerin hangileri?»

— «Doğrusu, daha yarışma sonuçlanmadan çok önce ben Ayşegül Taştan'ın şiirlerini beğenmiş, birinciliği ona vermiştim. Güney Ayboran'ın 'Benim Köyüm' adlı şiirini de çok sevdim.»

— «Çok okuyor musun? Derslerin dışında en çok neyle vakit geçiriyorsun? Sevdiğin oyunlar hangileri?»

— «Paket kâğıtlarındaki yazılardan tutun da, elime ne geçerse okumak isterim. Derslerimi de ihmal etmem ama... Bol bol kartopu oynayabileceğim için Ankara'ya geldiğimize çok memnunum.»

— «Çok arkadaşın var mı? En çok hangilerini seviyorsun?»

— «Arkadaşlarımın hepsi de demin söylediğim gibi çok iyi çocuklar. Hele bir Neslihan var ki, huyu kızkardeşiminkine benzediği için onunla pek iyi anlaşıyorum. Bir de Günfer var, o da çok zeki kız. Onu çok severim.»

— «Öğrendiğimize göre çok çalışkan bir öğrenciymişsin. İlerde ne olmak isterdin?»

— «Henüz karar vermedim ama, galiba bir hukukçu olmak istiyorum.

— «Doğan Kardeş için neler düşünüyorsun?»

— «Doğan Kardeş'i yıllardan beri hiç bırakmadım, onu son satırına kadar okurum. Bana birincilik tanıdığı için ona sınırsız teşekkürler... Ve bütün Doğan Kardeş okuyucusu kardeşlerime selâmlar...»

RÜYA

Düşümde gördüm kendimi
Bulutların arasında
Bir bulut ayrılıverdi
Sanki bir pamuk gibi.
Düşüyordum...
Korktum, bağırdım...
Nihayet kendimi
Yataktan düşmüş buldum.

Aycıl SABUNCU

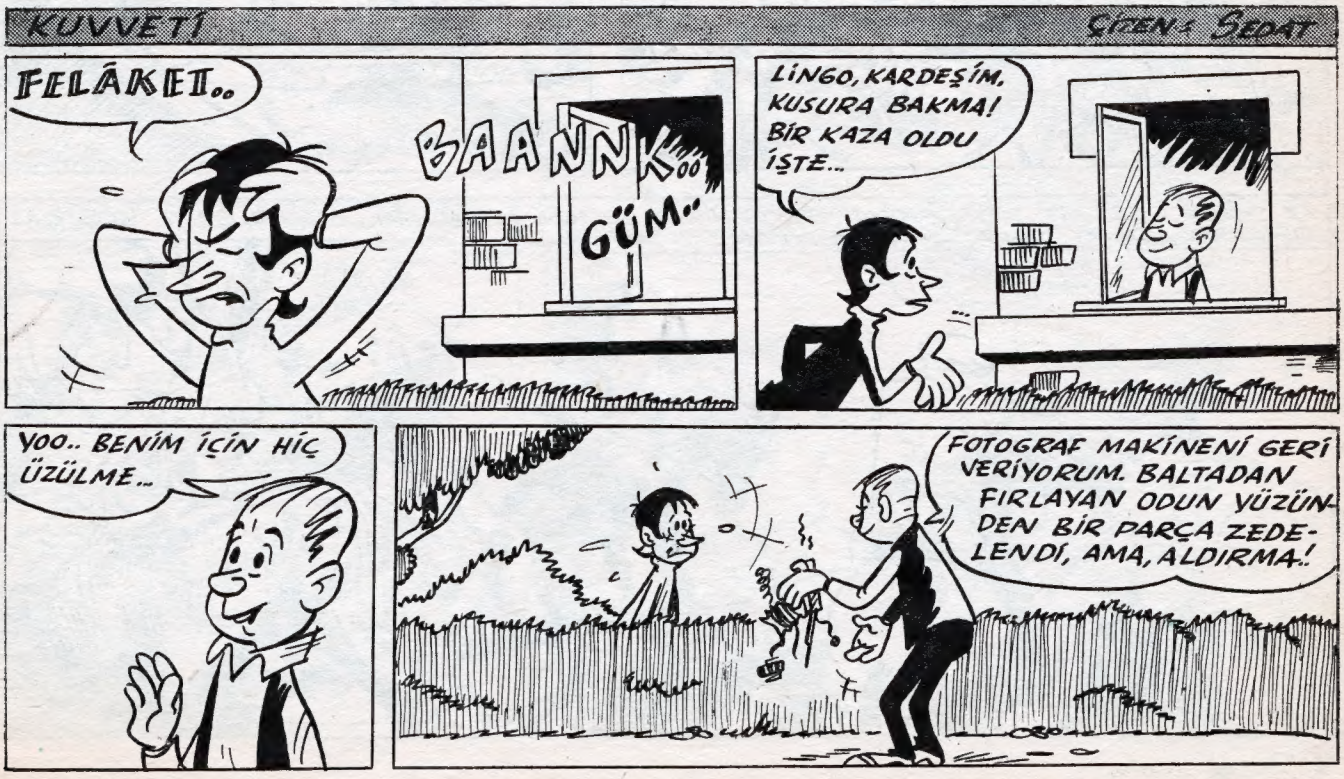

AKDENİZ

KENDİSİNİ UZAKTAN GÖREN KABİLE HALKI TELAŞLANIR...

BİR ATLI GELİYOR... BİR YABANCI! YAKALAYIN!

BURALARA SOKULMAĞA CESARET ETTİĞİNE GÖRE YA APTAL YAHUT DA DELİ!

ŞİMDİ ANLARIZ!

ŞAHİN REİS ATINI YAVAŞLATIR VE BEKLER...

BENİ DİNLEYİN TEHLİKEDESİNİZ... SULTAN, ŞEYHİNİZİ ÖLDÜRDÜ... ASKERLERİ BURAYA GELİYOR!

YALAN SÖYLÜYORSUN. SULTAN BİZİM DOSTUMUZ!

FAKAT... OLABİLİR... HAZİNENİN ÇALINMASI ŞEYHİMİZİ ÇILGINA DÖNDÜRMÜŞTÜ...

ÇOK AZ VAKTİNİZ KALDI... HEMEN ŞEYTAN KAYALARINA ÇEKİLELİM, OLACAKLARI GÖZÜNÜZLE GÖRÜN...

AZ SONRA, ŞEYTAN KAYALARINA SAKLANAN ŞEYHİN ADAMLARI, ASKERLERİN BOŞ ÇADIRLARA DÖRT NALA SALDIRDIKLARINI GÖRÜRLER...

DOĞRU SÖYLEMİŞSİN YABANCI!

ÖZCAN ERALP

ŞAHİN

9 TRABLUS'TA EL MEHDİ ADINDA BİR ASİ İDAREYİ ELE GEÇİRİR. PADİŞAHIN BU ŞEHRE GÖNDERDİĞİ ŞAHİN REİS DOSTU ABDÜL'DEN DURUMU ÖĞRENİR. ŞEYTAN KAYALIKLARINDA ASİLERİN HAZİNESİNİ BULAN VE ŞEHRE TAŞIYAN ŞAHİN REİS ŞEYH KASIM'LA EL MEHDİ'Yİ BİRBİRİNE DÜŞÜRÜR. EL MEHDİ ŞEYHİ ÖLDÜRÜR.

SULTANIN ASKERLERİ ORTALIKTA KİMSEYİ BULAMAZ...

KAÇMIŞLAR!

ŞEYHİN ADAMLARI ARTIK ŞAHİN REİSE İNANMIŞLARDI...

MEL'UN SULTAN... İNTİKAM ALMALIYIZ... SARAYA HÜCUM EDELİM!

ŞİMDİ DEĞİL... ZAMANI GELİNCE... SİZ BURADA BEKLEYİN... YAKINDA MÜSAİT FIRSATI BULACAĞIZ... VE HEDEFİMİZ SARAY OLACAK... HAZİNE SULTANIN SARAYINDA BİZİ BEKLİYOR...

HAKKINI ALACAKSIN YABANCI... FAKAT FAZLA GECİKME...

ÖZCAN ERALP

HAZIRLADIĞI PLAN YOLUNDA GİDİYORDU... ŞAHİN REİS MEMNUN BİR ŞEKİLDE ATINI ŞEHİRE SÜRDÜ...

NE İŞLER ÇEVİRİYORSUN ŞAHİN REİS?.. BANA DA ANLAT... MERAKTAN ÇATLIYACAĞIM!

GÜVENDİĞİN, İTİMAT EDİLİR ARKADAŞLARINI BU AKŞAM EVİNE DAVET ET ABDÜL... YAKINDA HAREKETE GEÇİYORUZ... YARDIMCIYA İHTİYACIMIZ OLACAK!

ARKASI VAR

NUH'UN GEMİSİ

Küçük çocuk dedesine sordu :
— «Dedeciğim, sen Nuhun gemisinde miydin?»
Dede şaşkın cevap verdi :
— «Hayır yavrum.»
— «Ya, öyleyse nasıl boğulmadın!..»

KÜRKÇÜ DÜKKÂNINDA

Kürkçü dükkânında bayan müşteri sordu:
— «Bu kürke yağmurda bir şey olmaz mı?»
Satıcı cevap verdi:
— «Efendim, yağmurda şemsiye açan samur gördünüz mü?..»

YILANLAR NE İLE BESLENİR?

Yılanların beslenmesi oldukça ilgi çekicidir. Bazı yılanlar benzerlerini yerler. Bunlar zehirli de olsalar, yılana hiç bir zarar vermezler. Yılanlar, kendilerinden çok daha büyük avlarını kolayca yutarlar. Çünkü çene yapıları çok esnektir, ağızları son derece genişleyebilir... Aynı esneklik, vücutlarının diğer bölümlerinde de vardır.

Yılanların çoğu kuş yumurtaları ve kurbağalarla geçinirler. Bir kısmı da sinekleri, fareleri ve tarım ürünlerini yok eden diğer zararlı böcekleri yiyerek beslenirler. Zehirsiz bir yılanı öldürmek bu bakımdan gereksizdir. Zehirli yılanlarla başa çıkmak ise çok zor ve tehlikelidir. Bu işi uzmanına bırakmak doğru olur.

İşte bazı yılan cinsleri (yukardan aşağı): Karayılan, su yılanı, zehir dişleri, kırmızı engerek, çıngıraklı yılan. Karayılan dışında hepsi de zehirlidir.

7 YANLIŞ

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Çizmesini parlatan askerin sol omuz çizgisi tamamlanmış. 2) Diğerki askerin kılıcının sapı tamam olarak gösterilmiş. 3) Askerin parlattığı çizme farklı. 4) Yerde duran çizmelerden sağdaki farklı. 5) Sol öndeki askerin göğmeği değişik. 6) Duvardaki raf farklı. 7) Çizmesini parlatan askerin favorisi daha uzun.

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

by R. DIRKS

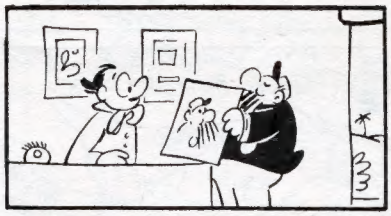

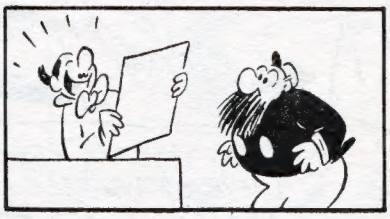

©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

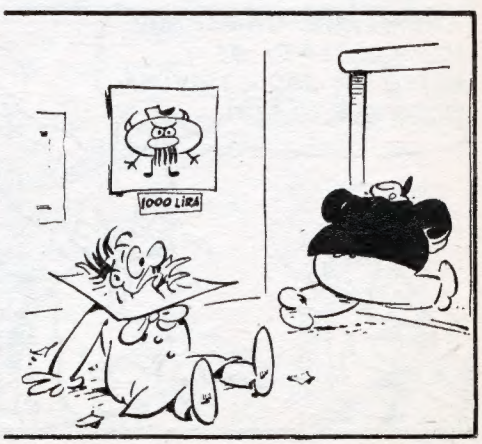

NASREDDİN

BU EŞEK BENİM EVET, İŞARETE NE HACET.? ŞİMDİ İSPAT EDERİM, ONA BİR SÖZ SÖYLE-RİM...

OĞLUM, KARA MARSIVAN, BU TESADÜF ÇOK GÜZEL.. KAÇIRMIYALIM ZAMAN, ÇABUK PEŞİM SIRA GEL..

ÇİFTE ATIYOR HAYVAN.. YOK MU BİR CAN KURTARAN?.
GÜÜÜ!
ŞİMDİ ANLAŞILDI İŞ.. EŞEK SENİN DEĞİLMİŞ..

EŞEK DİYORUZ AMA... BİR İNSANLIK GÖSTERDİ.. ONU ÇALAN ADAMA ÇOK YAMAN BİR DERS VERDİ..

ATTIN YAMAN BİR ÇİFTE.. İSPATI BUDUR İŞTE.
KOŞ YOLLARI AŞALIM, AHIRA KAVUŞALIM...
DEFTERE YAZILMALI HAYVAN HOCANIN MALI...
TABİ'YA...

HANIM.. İŞTE MARSIVAN, UZUN YOLLARI AŞTI.. KOŞTU DA SADIK HAYVAN, BİZİM EVE ULAŞTI...
TEDAT ALKAN

GÖRMEDİN HIRSIZLARI, SENDEN AÇIKGÖZ KİM VAR?. ELİNDEYKEN YULARI, EŞEĞİ ÇALIYORLAR..

HOCA

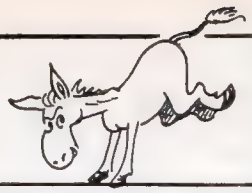

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : ŞEDAT ALKAN

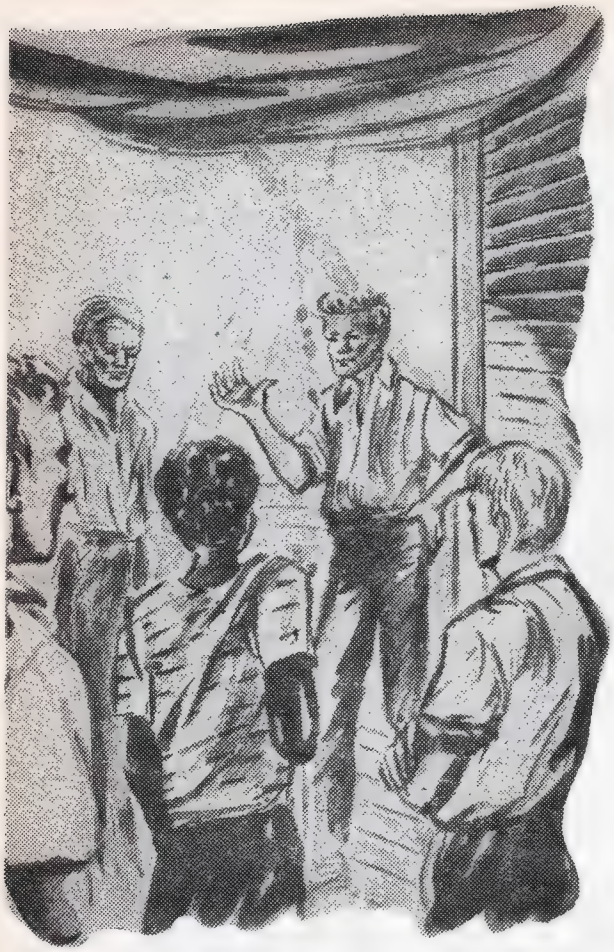

Dirk adamlarını geminin arka güvertesinde topladı...

Dirk adamlarını topladı ve «Kaptan Kelly'nin sözlerine güven olmaz, bir düzene kurban gitmemek için gözümüzü dört açmalıyız» dedi.

BATIK GEMİNİN SIRRI

— 9 —

Yazan: **FRANK CRİSP**

Saat üçe geldiğinde, Dirk, ayakta durabilecek kadar kendine gelmiş ve güverteye çıkarak, büyük tentenin altına oturmuştu. Üstünde bir ağırlık vardı ama, gene de eski enerjisine kavuşmuştu. Gemide herşey sakindi. Jim sabahleyin olup bitenleri anlattı, fakat Dirk hiç oralı olmadı. Jim:

— «Henüz batık gemi hakkında hiçbir şey söylemedin,» dedi. «Kelly bugün öğleden sonra bilgi edinmek üzere gelecek...»

Üzerinde sadece keten bir pantolon bulunan Dirk, dirseklerini dizlerine dayayarak:

— «Kelly bana nikel yüklü bir gemiden bahsetmişti, fakat bu iş bana pek karışık görünüyor.» diye karşılık verdi.

Bu arada Mac Donald söze karıştı:

— «Peki, şimdi ne yapmayı düşünüyorsun? İşi yarıda bırakacak mıyız?»

— «Henüz karar vermiş değilim. Kelly gelsin, bir defa da onu dinleyelim. Benim gördüğüm gemi onun tarifine uymuyor. Bu gemiye niçin bu kadar ilgi duyduğunu bir türlü anlayamadım.»

Bu konuşmalar olurken, Fiafia'dan bir sandal, Güney-Rüzgârı'na doğru hareket etmişti. Birkaç dakika sonra, İrlanda'lı kaptan, her zamanki şakacı tavrıyle çıkageldi. Cebinden bir puro çıkararak, oracıkta boş bulduğu bir iskemleye oturdu. Belinde, kahverengi bir kılıfın içinde bir tabanca vardı.

Dirk:

— «Görüyorum ki silâhlısınız.» diye söze başladı.

Kelly alaycı bir gülüşle yüzünü ekşiterek:

— «Ha, evet. Balinayla bir parça oynaşmak istiyordum da...» diye karşılık verdi. Sonra çenesini okşayarak:

— «Neyse... Bırakalım şimdi bunları da gemiden bahsedelim. E, anlat bakalım, neler gördün?» diye sordu.

— «Çift uskurlu, kocaman bir gemiydi. Sanıyorum siz de buna şaşmadınız?»

Crane kaşlarını çatarak:

— «Ne demek istiyorsun?» diye söze karıştı.

Kelly onu eliyle ittikten sonra:

— «Sen onun sözüne aldırma.» diyerek Dirk'i yatıştırdı ve:

— «Açık konuşalım, bay Dirk Rogers,» dedi, «Benim aradığım gemi tıpatıp bu. Şaka olsun diye onun nikel yüklü olduğunu söylemiştim.»

— «Siz de biraz daha açık konuşsanız...»

— «Elbette... Elbette... Ben senin mürettebatını Tokumai'de görür görmez: İşte, benim birlikte çalışabileceğim bir ekip, diye düşünmüştüm. Ardından, seni harekete geçirmek için bir yalan uydurdum ve gördüğün gibi, doğruca buraya geldim.»

— «Peki, işin aslı nedir, öğrenebilir miyim?»

— «Tabii. Senin gördüğün batık gemi, savaş sırasında Japonlar tarafından torpillenmiş bir Amerikan kargosudur.»

— «Adı ne bu geminin?»

— «Doğrusu ya, merak edip de öğrenmedim.»

— «Demek oluyor ki aradığınız nikel değil. Peki, ne?»

— «Yükte bir gemi dolusu nikelden çok daha hafif, fakat pahada ondan çok daha ağır bir şey. Ne olabilir, bil bakalım?»

— «?..»

— «Bir ton gümüş, azizim, bir ton gümüş. Kaptan kamarasında saklı. Şimdi anlıyor musun niçin hakikati baştan söylemediğimi. Seni denemek, bu işin üstesinden gelip gelemiyeceğini anlamak istedim. Bu kısım çok derin ve tehlikelidir. Sen bir şans eseri yukarıya sağ çıkabildin.»

— «Fakat bir noktayı unutuyorsunuz, kaptan. Eğer gemide gümüş varsa, şüphesiz ki bu bize ait bir mal değildir.»

Kelly acı acı gülmeye başladı:

— «Hey Allahım, delikanlının söylediği lâfa bak. Yahu, denizin dibindeki bir mal durduğu yerde kimin olabilir? Saflık etme, rica ederim.»

— «Belki de haklısınız. Ama, bizim gümüşü sudan çıkarmamızla birlikte sahipleri de ortaya çıkacaktır sanırım.»

— «Bak, azizim, istersen bütün kanuni sorumluluğu ben üzerime alayım, buna karşılık çıkarma işinde sen bana yardım et, anlaştık mı?»

— «Yok, teşekkür ederim. Ben Tokumai'de resmi makamlara böyle bir geminin varlığını bildirmek kararındayım.»

— «Senin yerinde olsam, böyle bir çılgınlığı göze almazdım.»

Kelly sakin sakin gülüyor, Jim ise kendini zor tutuyordu. Buna karşılık Dirk, her zamankinden daha soğukkanlıydı.

Kelly bir puro yaktıktan sonra sözlerine devam etti:

— «Ayağınıza gelen nimeti tepiyorsunuz, delikanlılar, öyle olsun. Ancak, şunu kesinlikle belirteyim ki, bunu resmî makamların duyması hiç işime gelmez. Söylediklerimi aklınızdan çıkarmayın. Haydi, hoşça kalın!»

Dirk, İrlanda'lı kaptana elini uzattı,

— «İyi şanslar dilerim size. Kusura bakmayın, kanunsuz işlerden pek hoşlanmam. Hele işin içine silâh filân girince...»

— «Sen bilirsin, Dirk Rogers. Bir gün gelecek, Patrick Kelly ile böyle konuştuğun için pişman olacaksın.»

— «Bunu zaman gösterecek!»

İrlanda'lı kaptan ayağa kalktı ve artık hiçbir şey söylemeden, adamlarını alıp gemiyi terketti.

Kelly ve adamları gittikten sonra Dirk bütün mürettebatı topladı ve:

— «Bu adamın hiçbir sözüne güven olmaz, dedi. Hepimiz bir düzene kurban gitmemek için gözümüzü dört açmalıyız. Aradığı nedir, hâlâ anlayamadım. Bu işin içinde başka bir iş var.»

— «Peki, şimdi ne yapacağız?» diye sordu Jim.

— «Bilgi edinmek için de olsa birkaç dalış yapmak isterdim. Fakat Kelly bize rahat vermez. Herhalde buralardan uzaklaşmanın bir yolunu arayacağız.»

(Arkası var)

Bugün, 25 Aralık 1967 Gaziantep'in düşman işgalinden kurtuluşunun 46. yıldönümüdür. Dünyanın bir eşini daha görmediği bu büyük savunmayı yaratanların hâtıraları önünde saygı ile eğilelim. Bu yüce destanı büyükleri gibi kanları ile yazan küçük Kâmil'leri, İsmail'leri, Mehmet'leri hiçbir zaman unutmayalım.

ÇOCUKLARIN BİLE SİLÂHA SARILDIĞI BÜYÜK SAVAŞ :

Antep Savunması

Yazan : **Fikret ARIT**

Birinci Dünya Savaşı bittiği zaman Antep 20.000 evlâdını şehit vermişti. Güney-doğu Anadolu'nun bu zengin ve mutlu şehrinin felâketi bu kadarla da kalmadı. İngilizler Mondros Andlaşması'nı çiğneyerek 15 Ocak 1919 da şehri işgal ettiler. Sonra Fransızlarla bir anlaşma yaparak Antep'i 5 Kasım 1919 da Fransızlar'a teslim ettiler. Fransızlar'ın Antepte ilk işleri, Akyol Polis Karakolu'ndaki Türk bayrağını indirmek oldu.

Durumun her gün biraz daha kötüye gittiğini gören Türkler, millî bir teşkilât kurdular. Kendilerini savunmak üzere hazırlığa koyuldular. Yatak ve yorganlarını satıp Halep'ten kaçak silâh ve cephane getirttiler. Köylerde millî birlikler teşkil ettiler. Bu birlikler 12 Ocak 1920 de Fransızlarla ilk çatışmayı yaptı. Bunu başka çatışmalar izledi.

Şehir dışında bu çatışmalar olurken, 21 Ocak 1920 günü şehir içinde korkunç bir olay meydana geldi. 11 yaşındaki Kâmil, annesi ile sokaktan geçerken, iki Fransız askeri kadının peçesini açmak istedi. Küçük Kâmil :

«Bırakın anamı» diye bağırarak askerlerin üstüne atıldı. Askerler çocuğu oracıkta süngüleyerek öldürdüler. Antep şehrinin ilk şehidi bu 11 yaşındaki Kâmil oldu.

1 Nisan 1920 günü savaş Antep şehrinde de başladı. Türkler, Türk mahallelerinin çevresindeki altı bölgede siperler meydana getirmişler; şehir içinde de, bitişik olan evlerin duvarlarını delerek evden eve yollar açmışlardı. Şehirdeki savaş önce bu altı bölgeden biri olan Balıklı Cephesi'nde başladı. Sonra Fransızların bombardımanı, makineli tüfek ateşi ve piyade taarruzları ile bütün cephelere yayıldı.

Şehirlerini savunma çabası halkta öylesine yerleşmişti ki; bütün ölüm ve yaralanmalara, evlerin yıkılmasına rağmen kimsenin cesareti kırılmıyordu. Eli silâh tutabilecek yaşta olan çocuklar fedai yazılmışlar, cephelerde düşmana kurşun sıkıyorlardı. Daha küçük yaştakiler de cephelere su, ekmek, mermi taşıyorlar; ziyan olmasın diye ateş altında boş kovan topluyorlardı.

Dört bir yanı düşmanla çevrilli Antep'te yiyecek ve cephane sıkıntısı başlamıştı. Merkez Komutanı Arslan Bey, büyükler dikkati çeker diye 13 yaşındaki İsmail'le 11 yaşındaki Mehmet'i 21 Ağustos 1920 günü yardım istemek üzere yola saldı. Çocuklar yakalandılar. Fakat bütün zorlamalara rağmen Antep'ten niye çıktıklarını, nereye gittiklerini söylemediler. Kendilerine öğretildiği gibi :

— «Biz fakiriz» dediler. «Antep'te aç kaldık. Köylere dilenmeye gidiyorduk.»

Çocukları gece serbest bıraktılar. Fakat İsmail'le Mehmet karanlıkta düşmanın içine düştüler. Atılan kurşunlardan İsmail şehit oldu. Mehmet sol ayağından yaralandı. Kaldırıldığı hastanede sol ayağı, ayak bileğinin üstünden kesildi.

Ankara, Yunan saldırısını önlemek çabası içinde idi. Antep'in yardımına koşamıyordu. Türkiye Büyük Millet Meclisi, 6 Şubat 1921 günü yaptığı oturumda Antep'e, o güne kadar hiçbir şehre, hiçbir ülkeye nasip olmayan «Gazi» ilk unvanını verdi.

Gaziantep, her türlü savaş araçları ile donanmış düşmanın zırhlı araç, top, hatta uçaklarına karşı tam 10 ay, 8 gün dayanıp bu uğurda 6000 şehit, binlerce de yaralı ve sakat verdikten sonra sırf açlık yüzünden saldırıya boyun eğmek zorunda kaldı.

Düşman, 9 Şubat 1921 günü baştanbaşa yıkılmış; harabeler arasında kolsuz, bacaksız insanların, yetim yavruların dolaştığı aç ve ölü bir şehir teslim aldı. 20 Ekim 1921 de Ankara'da imzalanan andlaşmaya kadar on buçuk ay daha şehirde kaldıktan sonra 25 Aralık 1921 de Gaziantep'i asıl sahiplerine teslim ederek geldiği gibi gitti.

DOĞAN KARDEŞ
in
GEÇMİŞ SAYILARINI EDİNMEK İSTİYORSANIZ

1) **Bize hangi sayıları istediğinizi bildirin.**
2) **Mektubunuza kendi adresinizi mutlaka yazın.**
3) **Zarfın içine, istediğiniz her Doğan Kardeş sayısı için (50) kuruşluk posta pulu koymayı unutmayın.**

41 ALFİ ADINDAKİ MUCİDİN YAPTIĞI PORTATİF OTOMOBİLİN PLANLARINI ELE GEÇİREN BARRİ VE NOKSİT BUNU YASAK OLDUĞU HALDE YÜKSEK FİATLA YABANCI GEZEGENLERDE SATMIYA ÇALIŞIRLAR.

YILDIRIM

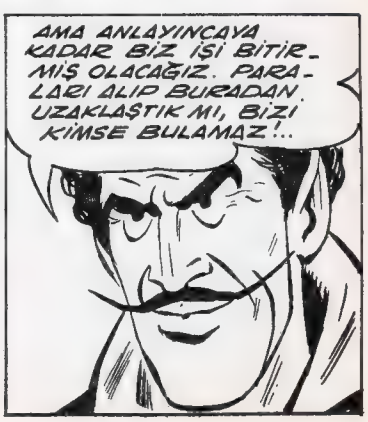

KAPTAN

GÖKYÜZÜ JET
ALFİ İLE YILDIRIM KAPTAN DURUMUN TEHLİKELİ OLDUĞUNU ANLAYINCA, İLK UÇAKLA KONSTANZA GEZEGENİNE GİTMEYE KARAR VERDİLER. ALFİ, ORTAKLARININ KENDİSİNİ KANDIRDIKLARINA ÇOK KIZMIŞTI...

EĞER BARRİ BENİ KANDIRABİLECEĞİNİ ZANNEDİYORSA ÇOK ALDANIR.

BU KONSTANZA GEZEGENİ NASIL BİR YER, YILDIRIM?
ŞU ELİMDEKİ BROŞÜRE BAKILIRSA BİZİM AY'IMIZ KADAR AMA KARANLIK BİR YER.

ÇÜNKÜ GÜNDE ÜÇ SAAT GÜNEŞ GÖRÜYORLARMIŞ... DEMEK Kİ GÜNÜN 21 SAATİ GECE...
KONSTANZA

BÜTÜN BİNALAR ÖZEL BİR CAMDAN YAPILMIŞ. BU CAMLAR GÜNDÜZ GÜNEŞİN IŞIKLARINI EMİYOR VE GECE BU IŞINLARI YAYIMLIYORMUŞ.

DAHA SONRA...
VAY... VAY.. BU NE SÜRPRİZ BÖYLE... GELECEĞİNİZİ NİÇİN HABER VERMEDİNİZ?..

YENİ BİR DOLAP ÇEVİRMEYE VAKİT BIRAKMIYALIM DİYE BİRDENBİRE GELDİK!

BEN SİZE İCADIMI HİLELİ YOLLARDAN ZENGİN OLALIM DİYE VERMEDİM... SİZ SADECE HUKUKİ TARAFINI İDARE EDECEKTİNİZ!..

HAYIR EFENDİM!.. SEN KONTRATI İYİ OKUMAMIŞSIN... BİZ ÜÇÜMÜZ AYNI MİKTARDA HİSSESİ OLAN ÜÇ ORTAĞIZ!

BİZİM İKİMİZİN HİSSESİ SENİNKİNDEN FAZLA OLDUĞUNA GÖRE BUNDAN SONRA ŞİRKETTE BİZ NE DERSEK O OLACAK!..
DEVAMI VAR.

BİR FANTEZİ

DÜNYA'NIN

Gianni RODARİ'den çeviren: FÜSUN YENER

İlk Merih uzay aracı Dünya seferlerinden döndükten sonra General Bzechk'in dünyalıları şu şekilde tarif ettiğini daha dünmüş gibi hatırlıyorum:

— «Düşünün bir kere», demişti. «Dünya'lılar aynen biz Merih'liler gibi. Yalnız boyları biraz daha uzun. Başlarında antenleri yok, gözleri de bizimki gibi üç tane olacağına iki tane; gerisi tamam. İki kolları, iki bacakları, her ellerinde ve ayaklarında beşer parmakları var. Fakat en ilginç tarafları siyah, hem de boyanmışçasına siyah olmaları. Emniyette olabilmek için belirli bir uzaklıktan çektiğimiz filmlerde bunları kendi gözlerinizle göreceksiniz. Ellerinde birtakım mızraklar sallıyorlardı. Bunların, uygarlığın daha ilk basamaklarında olduklarını derhal anladık.»

Ekranda bir ateş etrafında danseden simsiyah renkli yaratıklar göründü. Ne kadar ilginç bir görüntü olduğunu tahmin edersiniz.

Salonda bulunanlardan biri:

— «Acaba Dünya'lılarla bir daha temasa geçilecek mi?» diye sordu.

— «Buna Merih ilimler Akademisi karar verecek.»

Akademi birkaç ay süren tartışmalardan sonra Dünya'lıları daha iyi tanıyabilmek için ikinci bir sefer yapılacağına karar verdi. Bu sefer kumanda General Tzuchk'da idi, zira General Bzechk barıştan yanaydı.

General Tzuchk yıl sonu hareket etti. Uzun bir süre kendinden haber alınamayınca General Bzechk bir arkadaş toplantısında, Dünya'lıların onu ve uzay gemisini son çivisine kadar hazmettikleri yolunda fikrini açıkladı.

Bir gece, tam biz yemekteyken televizyon «Merihte bugün» programını yarıda keserek şu ilginç haberi bize ulaştırdı:

— «Tzuchk'dan bir radyo mesajı almış bulunuyoruz. Bu şanlı general ve kıymetli bilim adamının bildirdiğine göre Dünya'lılar beyazdır. Elektrik ve nükleer enerjiyi tanımakta, en iyi cins tütünden sigara içmekte ve çok katlı evler inşa etmektedirler. General Tzuchk onlarla altı aydan önce temasa geçmenin çok tehlikeli olduğunu söylüyor, çünkü Dünya'lılar futbol denilen bir yarışma yüzünden oldukça kızgın ve sinirli durumda imişler. Tzuchk dönüşe geçmiştir ve kırkyedi gün sonra Merih'te olacaktır.»

— «Beyaz mı?» diye General Bzechk bağırdı. «Haydi canım siz de, ben onların fotoğraflarını çektim, siyahtılar. Gelip de bana bunların mevsimlere göre renk değiştirdiklerini mi söyleyeceksiniz.»

General Tzuchk'un da fotoğraflar çektiği dönüşünde anlaşıldı. Gerçekten de Dünya'lılar onun söylediği gibi beyazdı. Ayrıca bizim gibi saçlarını yerlere kadar uzatacaklarına kısacık kesmelerine rağmen oldukça uygardılar.

Haberlerin yarattığı etki büyük oldu. Gazetelerin bir kısmı General Bzechk'in, diğerleri General Tzuchk'un tarafını tutmaktan ve bunları koruyucu veya yerici yazılar yazmaktan başka hiç bir haber vermiyorlardı.

Merih Edebiyat profesörlerinden Muichk «Gerçek nedir?» konulu bir konferans verdi. İleri sürdüğü fikirler adeta birer bomba gibi meraklı dinleyicilerin üzerine yağıyordu.

— «Beyaz beyazdır, siyahsa siyah. Siyah olan beyaz olamaz, beyaz olan da siyah hiç olamaz.»

Merih Üniversitesi renk ilimleri bölümünde Doktor Fenchk' «Siyah ile beyaz arasında gri vardır» adlı bir konferans verdi. Hem General Bzechk, hem kumandan Tzuchk'un yanlış gördüklerini, Dünya'lıların ne siyah ne de beyaz, aksine iyi bir Merih elması gibi gri renkte olduklarını savundu.

İlimler Akademisi lâf yarışını sona erdirmek için güvendiği üyelerinden Profesör Abinchk'i Dünya'ya gri insanları keşfetmeye gönderdi.

Dünya'ya ayak bastıktan yirmidört saat sonra Abinchk radyo yoluyla Dünya'lıların sanıldığı gibi ne siyah ne de beyaz, ne de Profesör Fenchk'in uydurma fikri gibi gri olduklarını, aksine bunların sarı olduğunu ve saçlarını kuyruk halinde topladıklarını bildirdi.

O andan itibaren Dünya seferleri çoğaldı. Hemen hemen her yıl bir kişi Dünya'ya gönderiliyordu.

Bu araştırıcılar arasında bir önce gidenin fikrini doğrulayan bir tek kişi yoktu.

General Monchk Dünya'lıların sarı olduklarını, fakat

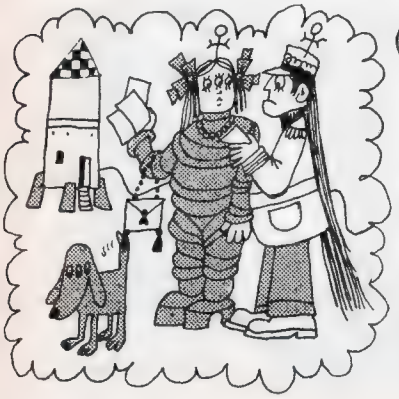

KEŞFİ

saçlarını örmediklerini, Profesör Adochk kırmızımsı bir renkte olduklarını ve kafalarına tüylerden yapılmış bir başlık taktıklarını anlatıyordu.

Bayan doktor Merinchk ise Dünya'lıların siyah olduklarını, vahşi olmadıklarını, bir üniversiteye sahip olduklarını, otomobil kullandıklarını ve piyano çalmasını bildiklerini söyledi. Hatta bunun için yemin bile etti.

Profesör Muichk «Dünya yok mu?» konulu bir konferans verdi ve kâşiflerin hayalleri etkisinde kalarak aslında var olmayan bir ülkeyi göz aldanması ile varmış gibi gördüklerini söyledi.

Gazeteler ise «Ya fotoğraflar? Olmayan bir şeyin resmi çekilir mi?» diye direniyorlardı.

Halk ve talebeler tarafından mitingler tertiplendi. Üzerlerinde «Artık karar verin,» «Gerçek bir tanedir,» «Yalancılar» yazılı levhalar taşındı. Polis işe karıştı, sulu vasıtalar kullanarak mitingçilere program harici duş ve nezle temin etti.

Hükümet kesin bir karara varmaya davet edildi ama, o bu kadar zıt fikir arasında bir karar alma gücünü kendinde bulamadı.

Sonra... Sonra Merih'e bir dünya ekibi geldi, bunlar uzaktan fotoğraflarımızı çekip bizi inceleyeceklerine, yakın bir ilişki kurmayı tercih ettiler.

Misafirleri karşılamaya oniki milyon Merih'li ve Dünya'ya giden bütün kâşifler gittiler. Ben de oradaydım, onların beyaz mı, siyah mı, yoksa sarı mı olduklarını merak ediyordum.

Sonucun ne olduğunu siz de biliyorsunuz. Dünya'lılar arasında üç beyaz, iki sarı, bir de siyah vardı.

Bizim uzay adamları Dünya'nın değişik bölgelerine değişik zamanlarda inmişlerdi. Hepsi de gerçeğin küçük bir bölümünü keşfetmişti.

Prafesör Muichk «Biz ve Gerçek» adlı bir konferans verdi. Ama buna kimse katılmadı, zira profesör beyazın beyaz, siyahın siyah olduğunu savunan konferansında diğer renklerin var olduğunu unutarak bir sürü masal anlatmıştı.

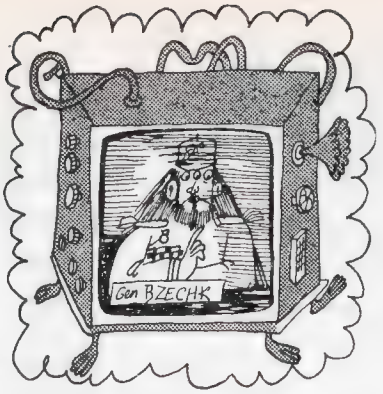

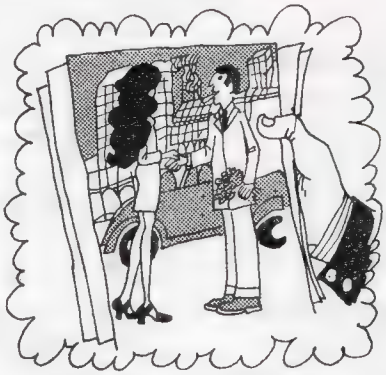

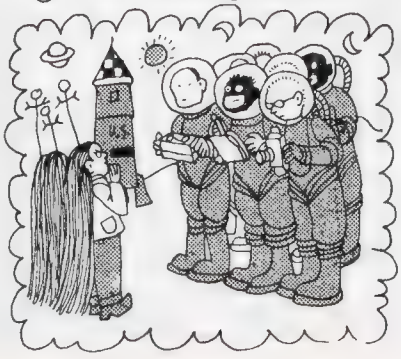

YILDIZ AKÇUKUR: Rami Cad. No. 4 ,Küçükköy - İSTANBUL. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Müzikten, kartpostal biriktirmekten hoşlanıyor.)**

KÂMİL AÇIKALIN: Konya altı Cad. 3. Sokak No. 3/2 - ANTALYA. **(İngilizce ve Almanca biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

PIRIL KÖKSAL: Cevher Sokak, Köroğlu Ap. No. 22/6, Kolej — ANKARA. **(16 yaşında öğrenci. İngilizce biliyor. Sinema, spor ve Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor).**

ERMAN AKBAY: Ertuğrul Gazi Mah. Çilem sokak No. 36 — ESKİŞEHİR. **(17 yaşında. Spor, müzik ve aktüalite ile ilgileniyor. İngilizce biliyor.)**

ENVER ALTAN: Yarahmet Mah. No. 16 — TOKAT. **(15 yaşında. Müziği seviyor. Şiir yazıyor.)**

MEHMET BABACAN: Astsubay Okulu 2/10 - 449 — ÇANKIRI. **(Astsubay okulu son sınıf öğrencisi. Almanca biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

İRFAN CÖMERT: Karşıyaka Erkek Lisesi, sınıf IV. H. No. 1443, Karşıyaka — İZMİR. **(16 yaşında. Tabiat aşığı. Her konuyla ilgileniyor).**

MUSTAFA AKTAY: Serin kuyu, Cumhuriyet Mah. 6604 Sokak No. 27, Karşıyaka - İZMİR. **(Her konuyla ilgileniyor.** Mektup arkadaşı edinmek istiyor.)

HÜSNÜ YARDIMCI: Turan Mah. Kurtuluş sokak No. 8 — ISPARTA. **(12 yaşında ortaokul öğrencisi. Spordan hoşlanıyor. Bisiklete binmeyi seviyor. Boş zamanlarını kitap okumak suretiyle değerlendiriyor.)**

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Hiç kullanılmamış. 2) Küba'da bir şehir. 3) Tersi erkek ismi, nota. 4) Bir ek, tanrısal. 5) Türkiye'de ilk gazeteci, tersi binaların üstünü örter. 6) Uçan tek memeli. 7) Rütbesiz asker. 8) Halk ağzında «işte».

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Kısa roman. 2) Bir kimseyi hatırlattığı için saklanan şey. 3) Yabancı kadın ismi, arazi ölçülerinden. 4) Öğüt. 5) Hayvan yuvası, yağmur sularından meydana gelen dere. 6) Erenlere vaitte bulunmak. 7) Kaba insanlara söylenen kaba bir söz, köpek. 8) Küçük gaz lâmbası.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) KAYAK. 2) TAK. 3) İZ, KÜY. 4 AL, ZÖ. 5) KLAVSEN. 6) SAVA. 7) ALİZE. 8) KARALAR.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) AKSAK. 2) ATİLLA. 3) YAZ, AVAR. 4) AK, UVALA. 5) İL. 6) MÜZE, ZA. 7) YÖN, ER.

OKUYUCU KÖŞESİ

SABAH

Horozun ötüşüyle,
Saatin sesiyle,
Uyandım annemin
«Günaydın!» demesiyle.

Hazırlanmış kahvaltım,
Zeytinim, peynirim, çayım,
«Hoşça kal!» anneciğim,
Öğleyin geleceğim.

Gönlüm rahat şükür ki,
Hafifim bir kuş gibi,
Kendime güvenim var,
Yapmışım bütün derslerimi.

BERRAK ATAMAN
(Karşıyaka Kız Lisesi, Orta Kısım 2/C öğrencisi - İZMİR)

BERRAK ATAMAN

KEDİM

Ben kedimi çok severim,
Hep onu korur, beslerim.
Benim kedim Ankara kedisidir,
Kedilerin en besilisidir.

SIRRI GÖĞÜŞ
(Maarif Koleji, 3/A öğrencisi - ANKARA)

SIRRI GÖĞÜŞ

KIŞ

Kış gelince çocuklar,
Kartopu oynarlar,
Kızaklara binerek,
Dere tepe kayarlar.

Evlerde her gece
Düzenlenir bir
eğlence,
Çocuklara nineler
Anlatır hikâyeler.

GÜL DOĞAN

KIŞ GELDİ

Bugün havalar soğudu,
Ağaçlarda yapraklar
soldu,
Artık kış geliyor diye
Evlerde sobalar kuruldu.

Sobaların başında,
Sıcacık odamızda,
Olmak için büyük adam,
Çalışırım yorulmadan...

GÜLİZ BAŞER
(Zafer İlkokulu, IV/B
öğrencisi - ÖDEMİŞ)

EŞSİZ KAHRAMAN ATATÜRK

Yurdumuzu kurtaran,
Devrimleri yaratan,
Geriliğe son veren
Atatürk'üm, Atatürk'üm...

Hatıran kalbimizde yaşıyor,
Yokluğun içimizi yakıyor,
Gözlerin sanki bize bakıyor,
Atatürk'üm, Atatürk'üm...

CANAN GÜVEN
(Mehmet Akif Ersoy İlkokulu,
5/A öğrencisi - DİYARBAKIR)

MİNİK KUŞ

Bir küçücük kuş,
Dala konmuş,
Uça uça,
Kanatları yorulmuş.
Gel minik kuş, gel,
Bizim eve gel,
Sana yem verecek bu el,
Bu kadar soğukta kalman yeter...

KÜÇÜK ÇİĞDEM

Sarı saçlı,
Mavi gözlü,
Tombul yüzlü
Küçük Çiğdem.

Koşar oynar,
Hoplar, zıplar,
Düşer, kalkar,
Küçük Çiğdem...

ÜMİT ÖNEL
(Maarif Koleji, Hazırlık Sınıfı
öğrencisi — ANKARA)

BAYRAĞIM

Göklerde gezersin,
Severim al rengini,
Bayrağım, pek güzelsin,
Görmedim hiç eşini.

Göklerin ışığısın,
Deniz gibi dalgalısın,
Bayrağım pek güzelsin,
Görmedim hiç dengini.

KIŞ

Ne güzel, lâpa lâpa kar yağıyor,
Çocuklar kızak kayıyor,
Heryer neşeli oluyor,
Ne güzel, kar yağıyor!
Minik çocuklar bile yerinde duramıyor,
Yataklarında hep zıplıyor...

NEVİN ÖZOK
(Hürriyet İlkokulu, 4/C öğrencisi
Maltepe - ANKARA)

Bilmece Bildirmece

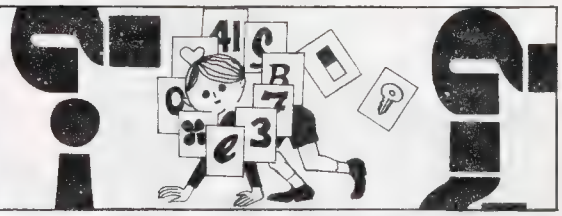

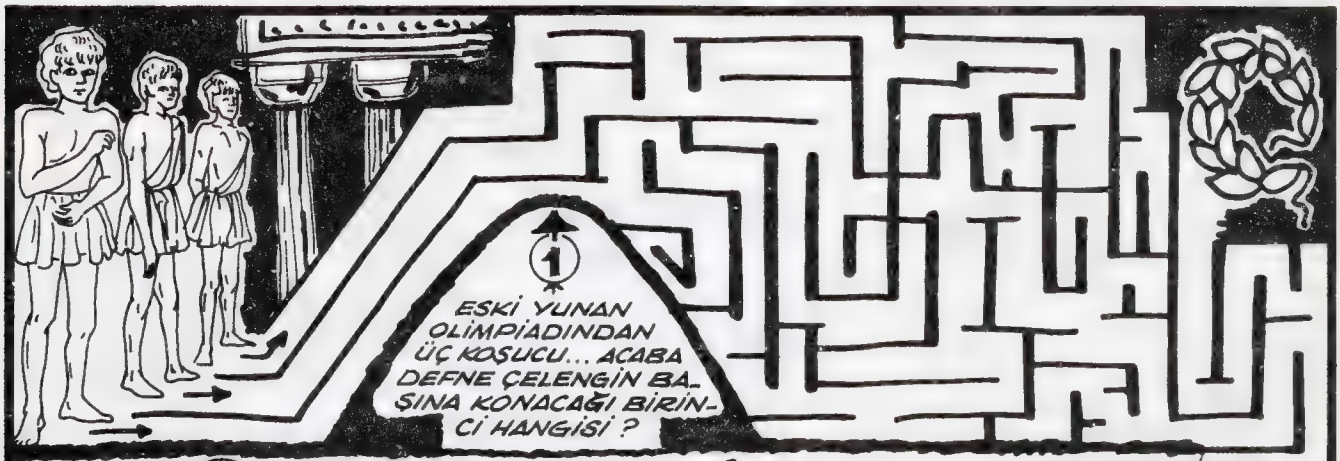

1 ESKİ YUNAN OLİMPİADINDAN ÜÇ KOŞUCU... ACABA DEFNE ÇELENGİN BAŞINA KONACAĞI BİRİNCİ HANGİSİ ?

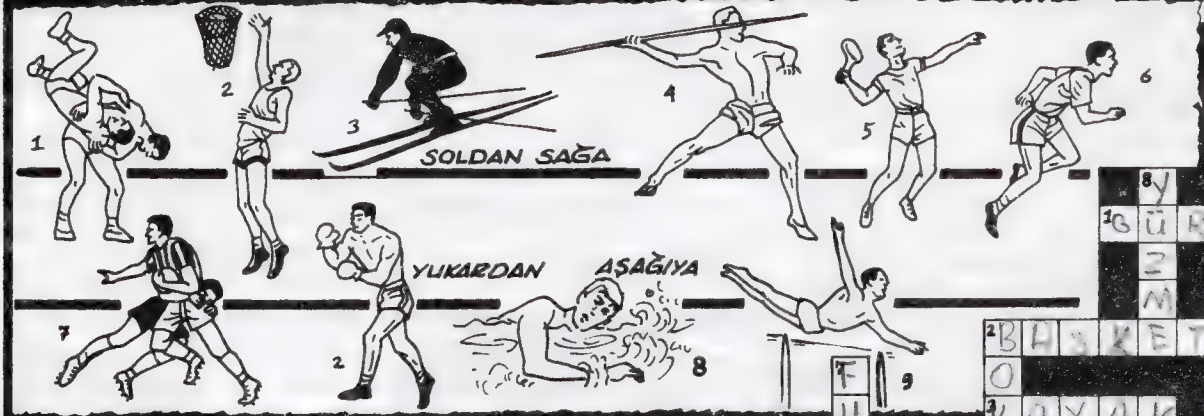

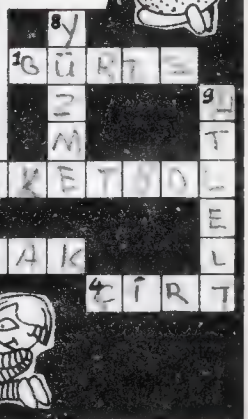

2 SPOR OYUNLARININ ADLARINI YANLARINDAKİ NUMARAYA GÖRE BOŞ KARELERE YAZIN

3 BİR AYAKKABI MAĞAZASINDA ÜÇ ÇEŞİT SPOR AYAKKABISININ ETİKETLERİ KARIŞMIŞ. DÜZELTEBİLİRMİSİNİZ ?

4 DAĞINIK OLARAK YERLEŞTİRİLEN BU EŞYALARIN BAŞ HARFLERİ BİRLEŞİNCE, ULUSLARARASI SPOR ŞENLİĞİNİN ADINI MEYDANA GETİRİYOR BU NEDİR ?

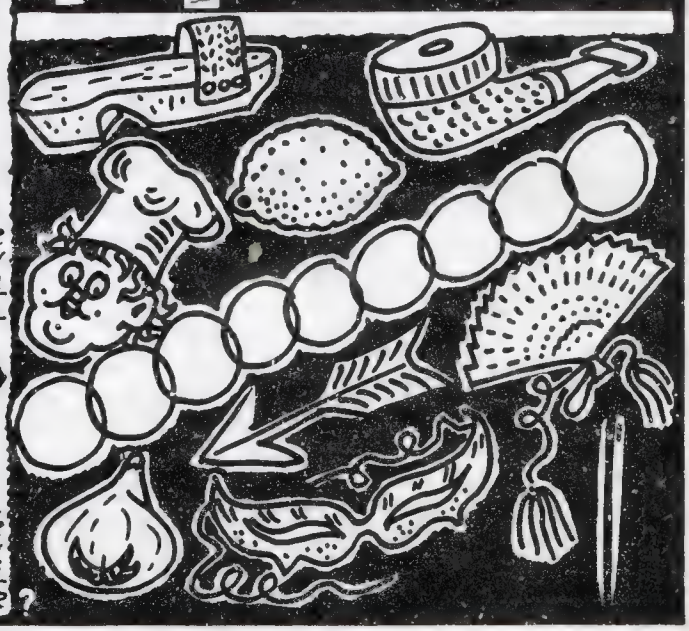

GALİBA, MAKİNE ADAMLAR BURASINI BİR TİYATRO DEKORU GİBİ HAZIRLADILAR. BİZİ DÜNYA'DAN ARAYANLAR OLURSA...

EVET! BURADA KAPANA DÜŞECEKLER...

STİF'LE MAT ÇEVREYİ DOLAŞMAYA ÇIKTILAR...

YAPILACAK ŞEY ŞU, MAT... GÖLÜN KIYISINDA AĞAÇLARDAN SİPER KURUP GİZLENECEĞİZ. BİZE DOSTLARIMIZ YİNE YARDIM EDECEKLERDİR!

AZ SONRA...

AFERİN. BİZ KURTULUNCA SİZİ DE KURTARACAĞIZ...

AKŞAM, MAT STİF'E RAPORUNU VERDİ...

60 SİPER YAPARAK, 2 KİLOMETREYİ KAPLADIK.

BU İŞ TAMAM!

KARANLIK BASARKEN, STİF PLANININ İKİNCİ SAFHASINA GEÇMİŞ BULUNUYORDU...

MAĞARA ADAMLARI KESİK AĞAÇLARI DİKEREK YAPMA BİR ORMAN MEYDANA GETİRDİLER.

TAMAM, MAT! DÜŞMANLARIMIZDAN ARTIK KORKMAYIZ. ŞİMDİ BİZ ONLARA TUZAK KURABİLİRİZ.

ANLADIM, AĞAÇLARI ÜZERLERİNE YIKACAĞIZ!

STİF, MAĞARA ADAMLARININ YANINA GİTTİ...

BİZ BURADA, SİZ DE ŞURADASINIZ...

NE DEDİĞİMİ ANLADILAR SANIRIM!..

TANKLAR GÖRÜNDÜĞÜ VAKİT MAT LA STİF TELSİZLE KONUŞTULAR.

MERAK ETME, STİF!

GELİYORLAR. HAZIR OL, MAT!

BİZİM KIYIDA OLDUĞUMUZU ZANNEDEREK ORADA ARIYORLAR...

ŞİMDİ BİZİM TANK BİRLİKLERİNİ HAREKETE GEÇİRELİM. ZORLU BİR HARP BAŞLIYOR!..

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 61 | 25 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

GALİBA, MAKİNE ADAMLAR BURASINI BİR TİYATRO DEKORU GİBİ HAZIRLADILAR. BİZİ DÜNYA'DAN ARAYANLAR OLURSA

EVET! BURADA KAPANA DÜŞECEKLER...

STİF'LE MAT ÇEVREYİ DOLAŞMAYA ÇIKTILAR...

YAPILACAK ŞEY ŞU, MAT... GÖLÜN KIYISINDA AĞAÇLARDAN SİPER KURUP GİZLENECEĞİZ. BİZE DOSTLARIMIZ YİNE YARDIM EDECEKLERDİR!

AZ SONRA...

AFERİN. BİZ KURTULUNCA SİZİ DE KURTARACAĞIZ...

AKŞAM, MAT STİF'E RAPORUNU VERDİ...

60 SİPER YAPARAK, 2 KİLOMETREYİ KAPLADIK.

BU İŞ TAMAM!

KARANLIK BASARKEN, STİF PLÂNININ İKİNCİ SAFHASINA GEÇMİŞ BULUNUYORDU...

MAĞARA ADAMLARI KESİK AĞAÇLARI DİKEREK YAPMA BİR ORMAN MEYDANA GETİRDİLER.

TAMAM, MAT! DÜŞMANLARIMIZDAN ARTIK KORKMAYIZ. ŞİMDİ BİZ ONLARA TUZAK KURABİLİRİZ.

ANLADIM; AĞAÇLARI ÜZERLERİNE YIKACAĞIZ!

STİF, MAĞARA ADAMLARININ YANINA GİTTİ...

BİZ BURADA, SİZ DE ŞURADASINIZ...

NE DEDİĞİMİ ANLADILAR SANIRIM!..

TANKLAR GÖRÜNDÜĞÜ VAKİT MAT İLE STİF TELSİZLE KONUŞTULAR.

MERAK ETME, STİF!

GELİYORLAR. HAZIR OL, MAT!

BİZİM KIYIDA OLDUĞUMUZU ZANNEDEREK ORADA ARIYORLAR...

ŞİMDİ BİZİM TANK BİRLİKLERİNİ HAREKETE GEÇİRELİM. ZORLU BİR HARP BAŞLIYOR!..

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 61 | 25 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

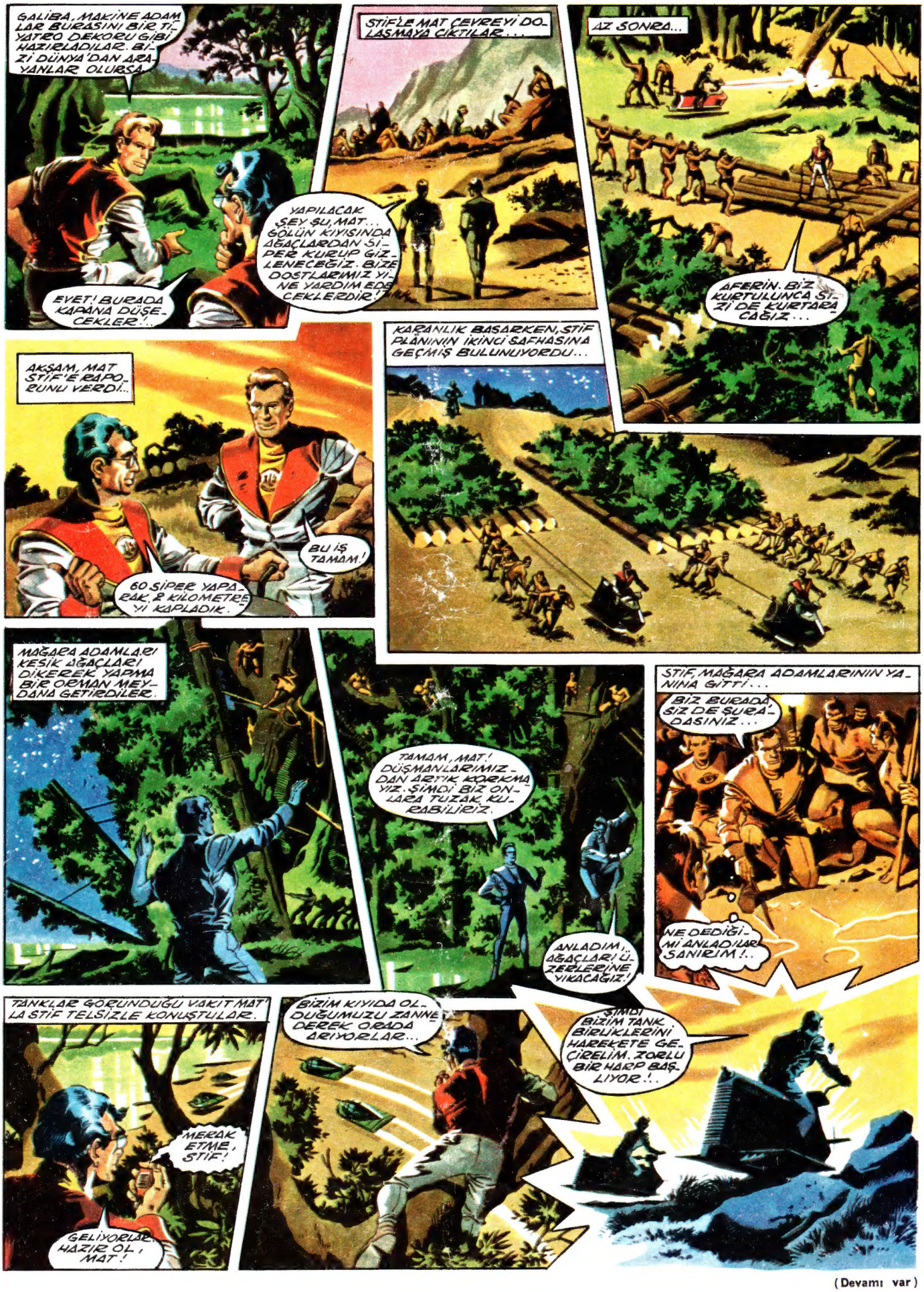
GALİBA, MAKİNE ADAMLAR BURASINI BİR TİYATRO DEKORU GİBİ HAZIRLADILAR. BİZİ DÜNYA'DAN ARAYANLAR OLURSA...
EVET! BURADA KAPANA DÜŞECEKLER...
STİF'LE MAT ÇEVREYİ DOLAŞMAYA ÇIKTILAR...
YAPILACAK ŞEY ŞU, MAT... GÖLÜN KIYISINDA AĞAÇLARDAN SİPER KURUP GİZLENECEĞİZ. BİZE DOSTLARIMIZ YİNE YARDIM EDECEKLERDİR!
AZ SONRA...
AFERİN. BİZ KURTULUNCA SİZİ DE KURTARACAĞIZ...
AKŞAM, MAT STİF'E RAPORUNU VERDİ...
BU İŞ TAMAM!
60 SİPER YAPARAK, 2 KİLOMETRE YI KAPLADIK.
KARANLIK BASARKEN, STİF PLÂNININ İKİNCİ SAFHASINA GEÇMİŞ BULUNUYORDU...
MAĞARA ADAMLARI KESİK AĞAÇLARI DİKEREK YAPMA BİR ORMAN MEYDANA GETİRDİLER.
TAMAM, MAT! DÜŞMANLARIMIZDAN ARTIK KORKMAYIZ. ŞİMDİ BİZ ONLARA TUZAK KURABİLİRİZ.
ANLADIM, AĞAÇLARI ÜZERLERİNE YIKACAĞIZ!
STİF, MAĞARA ADAMLARININ YANINA GİTTİ...
BİZ BURADA, SİZ DE ŞURADASINIZ...
NE DEDİĞİMİ ANLADILAR SANIRIM!..
TANKLAR GÖRÜNDÜĞÜ VAKİT MAT'LA STİF TELSİZLE KONUŞTULAR.
MERAK ETME, STİF!
GELİYORLAR. HAZIR OL, MAT!
BİZİM KIYIDA OLDUĞUMUZU ZANNEDEREK ORADA ARIYORLAR...
ŞİMDİ BİZİM TANK BİRLİKLERİNİ HAREKETE GEÇİRELİM. ZORLU BİR HARP BAŞLIYOR!..

(Devamı var)